

ΗΧΑΡΑΥΓΗ

Κηρυξ Της Παρουσίας του Χριστού

Η ΧΑΡΑΥΓΗ

ΕΤΟΣ 91 ον Αριθμός έκδοσης 4
Ιούλιος – Αύγουστος 2025

Περιεχόμενα του παρόντος
τεύχους

Dawn Bible Students Association
Η Χαραυγή
PO Box 521167
Longwood, FL 32752 U.S.A
www.dawnbible.com/gr

ΚΟΡΥΦΑΙΑ ΤΗΣ ΑΥΓΗΣ

Η Αποκατάσταση—Η Μαρτυρία της

Βίβλου 2

ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΒΙΒΛΙΚΕΣ ΣΠΟΥΔΕΣ

Ο νεαρός Ιησούς στον Ναό 19

Ο Κύριος του Σαββάτου 22

Ο καθαρισμός του Ναού 24

Ο Ιησούς προλέγει την καταστροφή
του Ναού 27

Η ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΖΩΗ ΚΑΙ ΔΟΓΜΑ

Τα παιδιά της Επαγγελίας 30

Όλα τα δικαιώματα κατοχυρωμένα. Παρακαλούμε να μας ενημερώσετε άμεσα για τυχόν αλλαγή της διεύθυνσής σας. Εσωκλείεται ένα έντυπο συνδρομής του περιοδικού και παρακαλείστε να το αποστείλετε σε εμάς μαζί με τη νέα σας διεύθυνση.

The Dawn - Greek Edition

July - August 2025

Πρώτα εκτυπώνονται 1934

Printed in USA

Η Αποκατάσταση—Η Μαρτυρία της Βίβλου

*«Και αποστείλη τον
προκεκηρυγμένον εις
εσάς Ιησούν Χριστόν,
τον οποίον πρέπει να
δεχθή ο ουρανός μέχρι
των καιρών της
αποκαταστάσεως
πάντων, όσα ελάλησεν ο
Θεός απ' αιώνος διά
στόματος πάντων των
αγίων αυτού προφητών.»*

— Πράξεις 3:20,21

αποκατάσταση του παραδείσου που είχε χαθεί. Ο Ιησούς μας λέει στο Λουκά 19:10 ότι ο Υιός του ανθρώπου ήρθε για να «ζητήση και να σώση το απολωλός». Η εκπλήρωση αυτού του θείου σκοπού επικεντρώνεται στον Ιησού. Κατά την Πρώτη Παρουσία του «έδωσε τον εαυτό του αντίλυτρον» ή αντίστοιχο τίμημα, προκειμένου να ακυρωθεί η ποινή του θανάτου που επιβλήθηκε στην

Ο ΟΡΟΣ «αποκατάσταση» σημαίνει αποκατάσταση, και η χρήση αυτής της λέξης από τον Απόστολο Πέτρο στο εισαγωγικό μας κείμενο αποτελεί μέρος της προφητείας του για τα γεγονότα που θα ακολουθούσαν τη δεύτερη έλευση του Χριστού, υποδεικνύοντας ότι θα υπάρξει μια περίοδος αποκατάστασης. Αυτό το πρόγραμμα δεν απαιτεί τη δημιουργία ενός νέου παραδείσου, αλλά την

ανθρωπότητα στην Εδέμ. (Α΄ Τιμόθεον 2:5,6) Έρχεται για δεύτερη φορά με σκοπό την αποκατάσταση στη ζωή εκείνων που είχαν πεθάνει ως αποτέλεσμα της παράβασης του Αδάμ.

Αν μπορούμε να οραματιστούμε την τελειότητα και την ευτυχία που απολάμβαναν οι πρώτοι μας γονείς πριν παραβούν τον θεϊκό νόμο, τότε μπορούμε να κατανοήσουμε, τουλάχιστον εν μέρει, τις εξαιρετικές αλλαγές που θα επέλθουν στον κόσμο όταν ο χαμένος παράδεισος, με όλες τις ευλογίες του, αποκατασταθεί από τον επιστρέψαντα Χριστό. Ο Κήπος της Εδέμ ήταν μόνο ένα δείγμα του πώς θα είναι ολόκληρη η γη όταν ολοκληρωθεί το πρόγραμμα αποκατάστασης του Θεού, που θα διαχειρίζεται ο Χριστός.

Η ΧΑΡΗ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΕΠΙΣΤΡΕΦΕΙ

Στο εδάφιο που προηγείται του εισαγωγικού μας κειμένου, ο απόστολος λέει ότι «καιροί αναψυχής» θα έρθουν από την «παρουσία του Κυρίου». Αυτή η έκφραση, «παρουσία του Κυρίου», μεταφράζεται από ελληνικές λέξεις που σημαίνουν «από το πρόσωπο του Κυρίου». Αυτή η φράση υποδηλώνει την ιδέα της εύνοιας του Θεού που εκδηλώνεται προς την ανθρώπινη φυλή. Η πλήρης σκέψη που σκιαγραφεί ο απόστολος είναι επομένως ότι η δεύτερη παρουσία του Χριστού θα εγκαινιάσει μια περίοδο κατά την οποία θα λάμψει την αγάπη και την καλοσύνη Του πάνω στην ανθρώπινη φυλή και θα την ευλογήσει αποκαθιστώντας την στην τελειότητα της ανθρώπινης ζωής.

Ο απόστολος δηλώνει ότι όλοι οι άγιοι προφήτες του Θεού έχουν προείπει τους επερχόμενους «καιρούς της αποκαταστάσεως». Ο Δαβίδ ήταν ένας από αυτούς τους προφήτες που είχε πολλά να πει για το θέμα. Στον τριακοστό Ψαλμό του, εδάφιο 5, το αναφέρει σε σχέση με

τη σκέψη της ανταποδοτικής εύνοιας του Θεού. Λέει: «Διότι η οργή αυτού διαρκεί μίαν μόνην στιγμήν· ζωή όμως είναι εν τη ευμενεία αυτού· το εσπέρας δύναται να συγκατοικήση κλαυθμός, αλλά το πρωϊ έρχεται αγαλλίασις.» Η οργή του Θεού εναντίον της ανθρώπινης δημιουργίας του ξεκίνησε όταν οι πρώτοι μας γονείς παρήκουσαν τον νόμο του. Ως αποτέλεσμα, καταδικάστηκαν σε θάνατο και εκδιώχθηκαν από το τέλειο Εδεμικό σπίτι τους. Επειδή τα παιδιά τους ήταν ατελή όταν γεννήθηκαν, η ποινή του θανάτου μεταβιβάστηκε σε αυτά και σε ολόκληρη την ανθρώπινη φυλή. Ολόκληρος ο κόσμος περνάει μια νύχτα θλίψης και θανάτου. —Ρωμ. 5:12· 3:23

Ενώ αυτή η καταδίκη του θανάτου συνεχίζεται για έξι χιλιάδες χρόνια, ωστόσο από την άποψη της αιωνιότητας της χάριτος και των ευλογιών του Θεού, είναι «μόνο για μια στιγμή» και για κάθε άτομο δεν είναι μεγαλύτερη από τα λίγα σύντομα χρόνια από την κούνια μέχρι τον τάφο.

Αυτή η νύχτα της δυσμένειας του Θεού δεν θα συνεχιστεί επ' αόριστον. Ο Θεός θα στρέψει ξανά το πρόσωπό Του προς την ανθρώπινη φυλή. Η εύνοιά Του φάνηκε πρώτα απ' όλα με την αποστολή του Υιού Του ως Λυτρωτή του ανθρώπου και αποδεικνύεται περαιτέρω με την αποστολή του για δεύτερη φορά για να αποκαταστήσει την ανθρώπινη φυλή την οποία λύτρωσε. Ο Δαβίδ δήλωσε: «Στην εύνοιά Του είναι η ζωή», που σημαίνει ότι όταν ο Θεός χαμογελάσει ξανά στην ανθρώπινη φυλή, η ασθένεια και ο θάνατος θα τελειώσουν. Σημαίνει ότι η μακρά νύχτα της αμαρτίας, της θλίψης και του θανάτου θα τελειώσει με ένα πρωινό χαράς.

ΤΟ ΕΡΓΟ ΤΗΣ ΛΥΤΡΩΣΗΣ

Η επερχόμενη περίοδος αποκατάστασης

καθίσταται δυνατή χάρη στο λυτρωτικό έργο του Χριστού, που επιτεύχθηκε κατά την Πρώτη Παρουσία Του. Ο Προφήτης Ωσηέ αναφέρεται σε αυτό, όταν, μιλώντας ως φερέφωνο του Κυρίου, λέει: «Εκ χειρός άδου θέλω ελευθερώσει αυτούς, εκ θανάτου θέλω σώσει αυτούς. Που είναι, θάνατε, ο όλεθρός σου; που, άδη, η φθορά σου;» —Ωσηέ 13:14

Προσέξτε πώς ο προφήτης του Θεού, στο κείμενο που μόλις παρατέθηκε, συνδέει το αντίλυτρον με την καταστροφή του θανάτου. Η Καινή Διαθήκη εξηγεί τη φιλοσοφία αυτού δείχνοντας ότι ο Ιησούς, ο Υιός του Θεού, στάλθηκε στον κόσμο από τον Ουράνιο Πατέρα για να είναι αυτό το αντίλυτρον. Ήρθε για να πεθάνει, «ο δίκαιος υπέρ των αδίκων,». (Α΄ Πέτρου 3:18) Ο Παύλος εξηγεί ότι όλα αυτά έγιναν σύμφωνα με το θέλημα του Θεού σε σχέση με τον σκοπό του για να σώσει την ανθρωπότητα από τον θάνατο. Ο απόστολος λέει: «Διότι είναι εις Θεός, εις και μεσίτης Θεού και ανθρώπων, άνθρωπος Ιησούς Χριστός, όστις έδωκεν εαυτόν αντίλυτρον υπέρ πάντων, μαρτυρίαν γενομένην εν όρισμένοις καιροίς,» —Α΄ Τιμ. 2:5,6

Τα οφέλη του λυτρωτικού έργου του Χριστού είναι διαθέσιμα στο άτομο μόνο υπό τους όρους για τη γνώση και τη πίστη, επομένως ο απόστολος μας διαβεβαιώνει ότι αυτή η γνώση θα «μαρτυρηθεί» σε όλους «στον εύθετο καιρό». Ο εύλογος χρόνος για να βεβαιωθεί ο κόσμος για τη γνώση της λύτρωσης του Χριστού θα είναι η περίοδος της Μεσσιανικής βασιλείας, η οποία ακολουθεί τη Δευτέρα Παρουσία του Κυρίου.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΠΡΟΦΗΤΕΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Ο Πέτρος μας λέει ότι τα γεγονότα σχετικά με τους «καιρούς της αποκατάστασης» έχουν μαρτυρηθεί από το στόμα όλων των αγίων προφητών του Θεού από

την αρχή του κόσμου. Μια εξέταση των γραφών της Παλαιάς Διαθήκης αποκαλύπτει ότι αυτό είναι αλήθεια. Ο Ησαΐας ήταν ένας από αυτούς τους αγίους προφήτες. Στο 35ο κεφάλαιο της προφητείας του, μας λέει ότι τα τυφλά μάτια θα ανοιχτούν, τα κωφά αυτιά θα ξεβουλώσουν, η άλαλη γλώσσα θα ψάλλει και ο κουτσός θα πηδήξει σαν ελάφι.

Ο Ησαΐας μας λέει επίσης ότι θα ανοιχτεί μια «λεωφόρος» για τον λαό, μια οδός που θα οδηγήσει στην αγιότητα ή την τελειότητα. Λέει ότι όλα θα είναι πολύ απλά σε αυτή την λεωφόρο - τόσο απλά που ο συνηθισμένος οδοιπόρος, αν και αγράμματος, δεν θα σφάλει. Αυτό συμφωνεί με άλλες προφητικές δηλώσεις σχετικά με εκείνη την εποχή, οι οποίες μας πληροφορούν ότι τότε η γνώση του Κυρίου θα γεμίσει τη γη όπως τα νερά σκεπάζουν τη θάλασσα. —Ησ. 35:5-10· 11:9· Αββ. 2:14

Ο προφήτης μας διαβεβαιώνει ότι δεν θα υπάρχει λιοντάρι σε αυτόν τον δρόμο. (Ησ. 35:9) Ο Πέτρος μας λέει για την παρούσα εποχή ότι «ο διάβολος, σαν βρυχώμενο λιοντάρι, περιφέρεται, ζητώντας ποιον να καταπιεί». (Α΄ Πέτρ. 5:8) Σύμφωνα με τον Απόστολο Ιωάννη, ο Σατανάς πρόκειται να δεθεί στην αρχή της περιόδου αποκατάστασης. (Αποκ. 20:1,2) Έτσι, ο προφήτης είχε απόλυτο δίκιο όταν είπε ότι κανένα λιοντάρι δεν θα ανέβει στον δρόμο που οδηγεί πίσω στη ζωή και τον παράδεισο.

Ο Ησαΐας συνεχίζει την περιγραφή του για την οδό της αγιότητας λέγοντας ότι «κανένα αρπακτικό θηρίο δεν θα ανέβει σε αυτήν». Η Βίβλος μας λέει για πολλά διαφορετικά θηρία που ταλαιπώρησαν και βασάνισαν τον λαό ανά τους αιώνες. Μερικά από αυτά τα θηρία αναφέρονται από τον Δανιήλ και τον Αποκαλυπτή. Συμβολίζουν θηριώδεις κυβερνήσεις του ενός ή του

άλλου είδους που εκμεταλλεύτηκαν και καταπίεσαν τον λαό. Ωστόσο, πριν από την εγκαθίδρυση της Μεσσιανικής βασιλείας, όλα αυτά τα «θηρία» πρέπει να καταστραφούν. Έτσι, θα είναι αλήθεια ότι «κανένα αρπακτικό θηρίο δεν θα ανέβει σε αυτήν». —Ησ. 35:9

Τέλος, ο προφήτης μας λέει ότι μέσω αυτής της οδού «οι λελυτρωμένοι του Κυρίου θέλουν επιστρέψει και ελθεί εν αλαλαγμώ εις την Σιών· και ευφροσύνη αιώνιος θέλει είσθαι επί της κεφαλής αυτών· αγαλλίασιν και ευφροσύνην θέλουν απολαύσει· η λύπη δε και ο στεναγμός θέλουν φύγει». (εδάφ. 10) Πράγματι, αυτός ήταν ο σκοπός του Θεού όταν λύτρωσε την ανθρώπινη φυλή· δηλαδή, να μπορέσουν να επιστρέψουν από τον θάνατο και να εισέλθουν ξανά στη χαρά της ζωής. Είναι μια χαρά που θα ξεπεράσει κατά πολύ αυτήν της προηγούμενης εμπειρίας τους, επειδή θα γνωρίσουν τον Θεό. Αν υπακούσουν στους δίκαιους νόμους της βασιλείας, θα συνεχίσουν να ζουν, θα παραμείνουν στην εύνοιά του και θα λάβουν τις ευλογίες του που «πλουτίζουν». —Παροιμίες 10:22

Όταν εξετάζεται από την οπτική γωνία αυτών των προφητειών, η αποκατάσταση θεωρείται ότι περιλαμβάνει και την ανάσταση. Υπάρχουν μελετητές της Βίβλου που είναι πρόθυμοι να παραδεχτούν ότι η δεύτερη έλευση του Χριστού μπορεί να οδηγήσει σε κάποια μερική ανάκαμψη της τότε ζωντανής γενιάς. Ωστόσο, κάνοντας αυτό, περιορίζουν σοβαρά το εύρος της αποκατάστασης, αγνοώντας ότι αν όλες οι οικογένειες της γης πρόκειται να ευλογηθούν και αν πρόκειται να υπάρξουν «καιροί αποκατάστασης πάντων», αυτό σημαίνει ότι πρέπει να δοθεί σε όσους έχουν πεθάνει, καθώς και στους ζωντανούς, η ευκαιρία να ευλογηθούν. (Γέν. 12:3· 28:14) Έτσι, όταν εξετάζεται από την άποψη της προφητείας, η αποκατάσταση θεωρείται ότι

περιλαμβάνει και την ανάσταση.

Ο Ιώβ, ένας άλλος από τους αγίους προφήτες του Θεού, εξέφρασε την ελπίδα της ανάστασης, λέγοντας: «Εάν αποθάνη ο άνθρωπος, θέλει αναζήσει; πάσας τας ημέρας της εκστρατείας μου θέλω περιμένει, εωσού έλθη η απαλλαγή μου. Θέλεις καλέσει, και εγώ θέλω σοι αποκριθή· θέλεις επιβλέψει εις το έργον των χειρών σου.» (Ιώβ 14:14,15) Έτσι, ο Ιώβ εξέφρασε την πεποίθηση ότι θα άκουγε τη φωνή του Κυρίου να τον καλεί έξω από τον τάφο. Ο Ιησούς συμφωνεί με αυτό και το κάνει πιο περιεκτικό λέγοντας: «Έρχεται ώρα, καθ' ην πάντες οι εν τοις μνημείοις θέλουσιν ακούσει την φωνήν αυτού, και θέλουσιν εξέλθει.» —Ιωάννης 5:28,29

ΠΡΟΣ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΟΙ ΣΟΔΟΜΙΤΕΣ

Ο Ιεζεκιήλ ήταν επίσης ένας από τους αγίους προφήτες του Θεού, και δίνει έμφαση στο γεγονός ότι ακόμη και ασεβείς άνθρωποι όπως οι Σοδομίτες θα αναστηθούν από τον τάφο κατά τους καιρούς της αποκατάστασης. Επιπλήττοντας τους Ισραηλίτες για την απιστία τους, αλλά ταυτόχρονα υπενθυμίζοντάς τους την ελπίδα τους για ανάσταση, ο Ιεζεκιήλ λέει: «Όταν η αδελφή σου Σόδομα και αι θυγατέρες αυτής επιστρέψωσιν εις την προτέραν αυτών κατάστασιν, και η Σαμάρεια και αι θυγατέρες αυτής επιστρέψωσιν εις την προτέραν αυτών κατάστασιν, τότε θέλεις επιστρέψει συ και αι θυγατέρες σου εις την προτέραν σας κατάστασιν.» —Ιεζ. 16:55

Φυσικά, αυτό δεν υπονοεί καθολική σωτηρία για τους ασεβείς, ανεξάρτητα από την υπακοή προς τους θεϊκούς νόμους, αλλά σημαίνει μια ευκαιρία για σωτηρία για όλους. Ο Ιησούς είπε σχετικά με τους Σοδομίτες ότι θα ήταν πιο υποφερτό γι' αυτούς την Ημέρα της Κρίσης από ό,τι θα ήταν για τους ανθρώπους ορισμένων εβραϊκών πόλεων. (Ματθ. 10:15· 11:24) Η ευκαιρία για αιώνια ζωή

υπό την προϋπόθεση της υπακοής θα προσφερθεί σε όλους κατά τους καιρούς της αποκατάστασης. Πώς θα είναι πιο ευνοϊκό για τους Σοδομίτες από ό,τι για πολλούς άλλους, όπως εκείνους που ζούσαν σε ορισμένες εβραϊκές πόλεις;

Επειδή το εβραϊκό έθνος είχε ευλογηθεί σε μεγάλο βαθμό από τον Κύριο, η αμαρτία τους ήταν ενάντια σε μεγαλύτερη γνώση από αυτή των Σοδομιτών. Ως εκ τούτου, θα απαιτηθεί μεγαλύτερος βαθμός ταπεινότητας από την πλευρά τους για να επανέλθουν σε αρμονία με τους νόμους του Κυρίου. Ο Ιησούς είπε ότι αν τα θαύματα που είχαν γίνει στην Καπερναούμ είχαν γίνει στα Σόδομα, οι Σοδομίτες θα είχαν μετανοήσει. (Μαθ. 11:21-23) Πολλά μεγάλα έργα θα γίνουν στα Σόδομα. Θα ξυπνήσουν από τον ύπνο του θανάτου και θα τους δοθεί η ευκαιρία, υπό τις πιο ευνοϊκές συνθήκες, να μετανοήσουν και να ζήσουν, και, αναμφίβολα, οι περισσότεροι από αυτούς θα μετανοήσουν και θα ανέβουν με χαρά στον «δρόμο» προς την αιώνια ζωή.

ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΠΟΥ ΘΑ ΑΝΑΣΤΗΘΟΥΝ

Ο Ιερεμίας, ένας άλλος άγιος προφήτης του Κυρίου, μίλησε επίσης για αποκατάσταση. Στο 31ο κεφάλαιο της προφητείας του βρίσκουμε μια υπόσχεση σχετικά με την ανάσταση των παιδιών. Αυτή η συγκεκριμένη υπόσχεση αφορά συγκεκριμένα τα παιδιά που σφαγιαστήκαν από τον Ηρώδη κατά τη στιγμή της γέννησης του Ιησού. Δείχνει, ωστόσο, ότι σκοπός του Θεού είναι να αποκαταστήσει στη ζωή όλους όσους έχουν πεθάνει ως παιδιά. Πόσο σπουδαίο θα είναι για τις μητέρες να τους επιστραφούν τα παιδιά τους και να έχουν το προνόμιο να τα αναθρέψουν σαν να μην είχαν πεθάνει. Ο Ιερεμίας λέει: «Ούτω λέγει Κύριος· Φωνή ηκούσθη εν Ραμά, θρήνος, κλαυθμός, οδυρμός· η Ραχήλ, κλαίουσα τα

τέκνα αυτής, δεν ήθελε να παρηγορηθή διά τα τέκνα αυτής, διότι δεν υπάρχουν. Ούτω λέγει Κύριος· Παύσον την φωνήν σου από κλαυθμού και τους οφθαλμούς σου από δακρύνων· διότι το έργον σου θέλει ανταμειφθή, λέγει Κύριος· και θέλουσιν επιστρέψει εκ της γης του εχθρού. Και είναι ελπίς εις τα έσχατά σου, λέγει Κύριος, και τα τέκνα σου θέλουσιν επιστρέψει εις τα όρια αυτών.» — Ιερ. 31:15-17

Ο Προφήτης Δανιήλ προείπε επίσης τους επερχόμενους καιρούς αποκατάστασης, υποδεικνύοντας ότι ακολουθεί τον μεγάλο καιρό της θλίψης με τον οποίο τελειώνει τώρα η παρούσα εποχή. Απαγγέλλοντας την καταδίκη του θανάτου στους πρώτους μας γονείς, ο Θεός είπε: «Χώμα είσαι, και στο χώμα θα επιστρέψεις». (Γέν. 3:19) Ο Δανιήλ λέει ότι «όσοι κοιμούνται στο χώμα της γης θα ξυπνήσουν». (Δαν. 12:2) Αυτό, στην πραγματικότητα, σημαίνει την ακύρωση της Αδαμιαίας καταδίκης σε θάνατο και την αποκατάσταση, όσων βρίσκονται στον ύπνο του θανάτου, ξανά στη ζωή. Τι όμορφος τρόπος απεικόνισης του ευλογημένου έργου της αποκατάστασης!

Ένας άλλος από τους αγίους προφήτες του Θεού ήταν ο Αμώς, και μιλώντας εκ μέρους του Θεού, λέει: «Εν τη ημέρα εκείνη θέλω αναστήσει την σκηνήν του Δαβίδ την πεπτωκυίαν, και θέλω φράξει τας χαλάστρας αυτής, και θέλω ανεγείρει τα ερείπια αυτής, και θέλω ανοικοδομήσει αυτήν ως εν ταις αρχαίαις ημέραις.» (Αμώς 9:11) Η σκηνή του Δαβίδ ήταν μια προσωρινή κατασκευή που χτίστηκε για να στεγάσει την Κιβωτό της Διαθήκης την εποχή που επιστράφηκε στον Ισραήλ από τα χέρια των εχθρών του. Η Κιβωτός της Διαθήκης ήταν ένα όμορφο σύμβολο της παρουσίας και της εύνοιας του Θεού. (Εξοδος 30:6· Αριθμοί 17:4) Αποσπάστηκε από τους Ισραηλίτες για ένα διάστημα, και όταν τους

επιστράφηκε, σήμαινε ότι η εύνοια του Θεού ήταν ξανά πάνω σε αυτό το έθνος, και αυτό σηματοδότησε μια εποχή μεγάλης χαράς. —Α΄ Σαμ. 4-7· Β΄ Σαμ. 6:1-18: 7:1

Η αποκατάσταση της σκηνής του Δαβίδ, επομένως, είναι ένα σύμβολο που υποδεικνύει ότι η εύνοια του Θεού θα αποκατασταθεί στον Ισραήλ, αφού είχε αποσυρθεί από αυτόν για μεγάλο χρονικό διάστημα. Αυτό ακριβώς θα συμβεί εκ μέρους του Ισραήλ και ολόκληρου του κόσμου κατά τους «καιρούς της αποκατάστασης». Αυτή η προφητεία παρατίθεται στο 15ο κεφάλαιο των Πράξεων, με την εκπλήρωσή της να φαίνεται ότι θα γίνει μετά την επιστροφή του Χριστού, και ότι τα έθνη καθώς και οι Ιουδαίοι θα ευλογηθούν τότε.

Παραθέτουμε: «13 Και αφού αυτοί εσιώπησαν, απεκρίθη ο Ιάκωβος, λέγων· Ἄνδρες αδελφοί, ακούσατέ μου. 14 Ο Συμεών εφανέρωσε τίνι τρόπω κατ' αρχάς ο Θεός επεσκέφθη τα έθνη ώστε να λάβη εξ αυτών λαόν διά το όνομα αυτού. 15 Και με τούτο συμφωνούσιν οι λόγοι των προφητών, καθώς είναι γεγραμμένον· 16 Μετά ταύτα θέλω επιστρέψει και θέλω ανοικοδομήσει την σκηνήν του Δαβίδ την πεπτωκυίαν, και τα κατηδαφισμένα αυτής θέλω ανοικοδομήσει και θέλω ανορθώσει αυτήν, 17 διά να εκζητήσωσι τον Κύριον οι λοιποί των ανθρώπων, και πάντα τα έθνη, επί τα οποία καλείται το όνομά μου, λέγει Κύριος ο ποιών ταύτα πάντα.» —Πράξεις 15:13-17

Εδώ μας φαίνεται ότι ο σκοπός του Θεού από τον θάνατο και την ανάσταση του Ιησού δεν ήταν να μεταστρέψει τον κόσμο, αλλά απλώς να επιλέξει από την ανθρωπότητα μια μικρή ομάδα -«έναν λαό για το όνομά του»—για να συνδεθεί με τον Διδάσκαλο στο μελλοντικό έργο της βασιλείας. Εδώ και πάλι ο ένδοξος στόχος του σκοπού της αγάπης του Θεού παρουσιάζεται επειδή μας λένε ότι αφού αυτός ο λαός για το όνομά του αφαιρεθεί

από τα έθνη, τότε η εύνοια του Θεού θα επιστρέψει στους Ιουδαίους. Τότε, επίσης, «όλα τα έθνη» θα έχουν την ευκαιρία να «επιζητήσουν τον Κύριο».

ΟΙ ΣΩΤΗΡΕΣ ΣΤΟ ΟΡΟΣ ΣΙΩΝ

Ο Αβδιού ήταν επίσης ένας από τους αγίους προφήτες του Κυρίου, και στο τελευταίο εδάφιο της προφητείας του, λέει: «και θέλουσιν αναβή σωτήρες εις το όρος Σιών, διά να κρίνωσι το όρος του Ησαύ· και του Κυρίου θέλει είσθαι η βασιλεία.» Συνήθως σκεφτόμαστε μόνο έναν Σωτήρα, και πράγματι, ο Ιησούς είναι ο Σωτήρας του κόσμου. Εκτός από το χυμένο αίμα του Ιησού δεν θα μπορούσε να υπάρξει σωτηρία για κανέναν. Παρ' όλα αυτά, οι ακόλουθοί του στα βήματά του καλούνται να συμμετάσχουν μαζί του στο έργο της σωτηρίας για τον κόσμο. Υποφέρουν και πεθαίνουν μαζί του για να μπορέσουν να ζήσουν και να βασιλεύσουν μαζί του στη βασιλεία του, και η βασιλεία του έχει σκοπό να σώσει τον κόσμο από τον θάνατο. —Ρωμ. 8:16,17· Β' Τιμ. 2:11,12· Αποκ. 20:6

Στην Αποκάλυψη 14:1 αποκαλύπτεται η ταυτότητα αυτών των Σωτήρων στο όρος Σιών. Ο Ιωάννης λέει: «Και είδον, και ιδού Αρνίον ιστάμενον επί το όρος Σιών, και μετ' αυτού εκατόν τεσσαράκοντα τέσσαρες χιλιάδες, έχουσαι το όνομα του Πατρός αυτού γεγραμμένον επί των μετώπων αυτών.» Τώρα μπορούμε να δούμε τι εννοούσε ο Ιάκωβος με έναν λαό που συγκεντρώθηκε από τα έθνη—έναν λαό για το όνομα του Θεού. Αρχικά, αυτή η ένδοξη ευκαιρία περιοριζόταν με τους Ιουδαίους. Αν και ως έθνος την απέρριψαν, υπήρχαν μεμονωμένοι Ιουδαίοι που κατάλαβαν και αγκάλιασαν την ευκαιρία, αλλά όχι ο απαιτούμενος αριθμός. Ως αποτέλεσμα, ο Κύριος στράφηκε στους Εθνικούς για να αποτελέσουν τον πλήρη καθορισμένο αριθμό των

«Σωτήρων» που θα βρίσκονταν στο συμβολικό όρος Σιών με τον Ιησού. Όλοι πρέπει να φέρουν το όνομα του Πατέρα, αφού όλοι λαμβάνονται στη θεϊκή οικογένεια και έτσι γίνονται ο οίκος του Θεού στη νέα βασιλεία.

Οι ακόλουθοι του Ιησού που απεικονίζονται ως Σωτήρες μαζί του στο όρος Σιών κατά την περίοδο της βασιλείας είναι τέτοιοι όχι επειδή έδωσαν τους εαυτούς τους ως αντίλυτρον. Μάλιστα, δεν είναι απαραίτητο να το κάνουν. Ωστόσο, λόγω της πιστότητάς τους στην ακολουθώντας τον Ιησού στον θυσιαστικό θάνατο, τους δίνεται μερίδιο μαζί του, στην κατανομή των ευλογιών -που τους υποσχέθηκε ο Θεός— ως αποτέλεσμα του έργου της λύτρωσής του. Όταν, όπως δείχνει ο προφήτης, οι Σωτήρες σταθούν στο όρος Σιών, θα είναι η εποχή που «η βασιλεία θα είναι του Κυρίου». Αυτή θα είναι η εποχή της αποκατάστασης.

ΤΟ ΟΡΟΣ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ

Ο Μιχαίας, ένας ακόμη από τους αγίους προφήτες, έγραψε στο κεφάλαιο 4, εδάφια 1-4, ως εξής: «1 Και εν ταις εσχάταις ημέραις το όρος του οίκου του Κυρίου θέλει στηριχθή επί της κορυφής των ορέων και υψωθή υπεράνω των βουνών, και λαοί θέλουσι συρρέει εις αυτό. 2 Και έθνη πολλά θέλουσιν υπάγει και ειπεί, Έλθετε και ας αναβώμεν εις το όρος του Κυρίου και εις τον οίκον του Θεού του Ιακώβ· και θέλει διδάξει ημάς τας οδούς αυτού, και θέλομεν περιπατήσει εν ταις τρίβοις αυτού· διότι εκ Σιών θέλει εξέλθει νόμος και λόγος Κυρίου εξ Ιερουσαλήμ. 3 Και θέλει κρίνει αναμέσον λαών πολλών και θέλει ελέγξει έθνη ισχυρά, έως εις μακράν· και θέλουσι σφυρηλατήσει τας μαχαίρας αυτών διά υνία και τας λόγχας αυτών διά δρέπανα· δεν θέλει σηκώσει μάχαιραν έθνος εναντίον έθνους ουδέ θέλουσι μάθει πλέον τον πόλεμον. 4 Και θέλουσι κάθησθαι έκαστος υπό την

άμπελον αυτού και υπό την συκὴν αυτού, και δεν θέλει υπάρξει ο εκφοβών· διότι το στόμα του Κυρίου των δυνάμεων ελάλησε.»

Αναφερόμενοι στο Δανιήλ 2:35-44, θα δούμε ότι το «όρος του Κυρίου» αναφέρεται στη βασιλεία του Θεού. Προσέξτε πόσο πρακτικές είναι οι ευλογίες αποκατάστασης που θα διανεμηθούν στον κόσμο κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου βασιλείας. Η εικόνα στο βιβλίο του Μιχαία ξεκινά με τις «έσχατες ημέρες», την περίοδο ακριβώς πριν από την εγκαθίδρυση της βασιλείας, κατά την οποία η παλιά σατανική τάξη πραγμάτων θα παραμεριστεί από μια μεγάλη περίοδο θλίψης. Οι λαοί, μέσα στη δυστυχία τους, θα στραφεί στον Κύριο για βοήθεια και οδηγίες σχετικά με το τι να κάνει—πώς να απεγκλωβιστεί από την καταστροφή που έχει επισπευσθεί από τον εγωισμό και την ανοησία της ανθρωπότητας.

Στη συνέχεια, αναγνωρίζοντας τη νέα βασιλεία, θα διδαχθούν τους τρόπους του Κυρίου, οι οποίοι θα είναι τρόποι ειρήνης αντί για τους τρόπους πολέμου. Η οικονομική ασφάλεια θα είναι επίσης ένα από τα χαρακτηριστικά εκείνης της νέας ημέρας της Μεσσιανικής βασιλείας. Κάθε άνθρωπος θα «κατοικεί κάτω από τον αμπελώνα του και κάτω από τη συκιά του». Φυσικά, δεν πρέπει να το κατανοήσουμε αυτό πολύ κυριολεκτικά καθώς είναι απλώς μια εικόνα ασφάλειας και ευτυχίας για την οποία κανείς δεν θα φοβάται. Η σκέψη είναι ότι στους καιρούς της αποκατάστασης, όλα θα προμηθεύονται επαρκώς. Η προμήθεια θα είναι μόνιμη, διαρκούσα όσο το άτομο συνεχίζει να υπακούει στους νόμους του Θεού.

ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΘΡΗΣΚΕΙΑ

Ο Αββακούμ ήταν ένας άγιος προφήτης του Κυρίου και μιλάει για εκείνη την ημέρα της αποκατάστασης, λέγοντας ότι «η γη θα γεμίσει από τη

γνώση της δόξας του Κυρίου, όπως τα νερά σκεπάζουν τη θάλασσα». (Αββακ. 2:14) Ο Σοφονίας, ένας άλλος προφήτης του Θεού, μιλάει επίσης για τη θεόδοτη φώτιση που θα έρθει στον λαό εκείνη την εποχή. «Διότι τότε θέλω αποκαταστήσει εις τους λαούς γλώσσαν καθαράν, διά να επικαλώνται πάντες το όνομα του Κυρίου, να δουλεύωσιν αυτόν υπό ένα ζυγόν.» —Σοφ. 3:9

Η τυφλωτική επιρροή του Σατανά θα διαλυθεί από το φως της γνώσης της δόξας του Θεού. Η καθαρή γλώσσα -η διδασκαλία— που στη συνέχεια θα αποκατασταθεί στον λαό, θα έχει ως αποτέλεσμα, όπως λέει ο προφήτης, να επικαλεστεί όλη η ανθρωπότητα το όνομα του Κυρίου για να τον υπηρετήσει υπό ένα ζυγόν— δηλαδή, ώμο με ώμο. Έτσι θα αποκατασταθεί η αληθινή γνώση του Θεού κατά τη διάρκεια εκείνων των καιρών της αποκατάστασης.

Ο Προφήτης Ζαχαρίας, ο οποίος επίσης μίλησε εκ μέρους του Θεού σχετικά με εκείνη την χαρούμενη ημέρα της αποκατάστασης, μπαίνει σε λεπτομέρειες εξηγώντας πώς οι διαφωτιστικές επιρροές της περιόδου της βασιλείας θα επηρεάσουν τον λαό. Λέει: «Και εν εκείνη τη ημέρα το φως δεν θέλει είσθαι λαμπρόν ουδέ συνεσκοτασμένον· αλλά θέλει είσθαι μία ημέρα, ήτις είναι γνωστή εις τον Κύριον, ούτε ημέρα ούτε νύξ· και προς την εσπέραν θέλει είσθαι φως.» (Ζαχ. 14:6,7) Η σκέψη εδώ είναι αυτή της σταδιακής φώτισης. Είναι εύκολο να δούμε πώς θα επιτευχθεί αυτό. Η Μεσσιανική βασιλεία θα εδραιωθεί πρώτα απ' όλα με τις ζωντανές γενιές. Όταν συνειδητοποιήσουμε το μέγεθος του πλανήτη Γη και τις μυριάδες ανθρώπων που ζουν πάνω σε αυτόν, μπορούμε να καταλάβουμε γιατί θα περάσει κάποιος χρόνος πριν όλοι γνωρίσουν τη νέα βασιλεία. Θα χρειαστεί επίσης χρόνος για να απαλλαγούν οι άνθρωποι από τις δεισιδαιμονικές τους ιδέες σχετικά με τον Θεό,

ώστε να μπορέσουν να τον γνωρίσουν σωστά.

Τότε θα υπάρχουν όλα τα δισεκατομμύρια που έχουν πεθάνει, οι οποίοι, όταν αναστηθούν από τους νεκρούς, θα χρειαστεί να διδαχθούν την αληθινή γνώση του Θεού. Δεν μάθανε τίποτα ενώ βρίσκονταν στον τάφο. (Εκκλησ. 9:10) Επομένως, καθώς θα ανασύρονται από τον τάφο, θα χρειαστεί να μάθουν για τον αληθινό Θεό προκειμένου να έχουν την ευκαιρία να υπακούσουν στους νόμους του. Το έργο της διαφώτισης του λαού θα συνεχιστεί σε όλη τη χιλιόχρονη «ημέρα» της βασιλείας.

Αυτή η περίοδος αναφέρεται ως εν μέρει φωτεινή και εν μέρει σκοτεινή. Δηλαδή, θα είναι μια εποχή κατά την οποία οι άνθρωποι θα απομακρύνουν σταδιακά την τύφλωση και τις δεισιδαιμονίες τους. Μέχρι να ολοκληρωθεί το έργο, θα υπάρχει ακόμα κάποιο συμβολικό σκοτάδι στον κόσμο, αλλά το βράδυ, ή στο τέλος εκείνης της ένδοξης ημέρας, θα είναι πλήρως φωτεινό. Μέχρι τότε, η διαφωτιστική και θεραπευτική επιρροή του «Ήλιου της δικαιοσύνης», όπως προφητεύτηκε από τον Προφήτη Μαλαχία, θα έχει διασκορπίσει όλη την «ομίχλη» του σκότους, και η γνώση της δόξας του Θεού θα γεμίσει τότε τη γη. —Μαλαχίας 4:2

ΑΠΤΕΣ ΟΙ ΕΥΛΟΓΙΕΣ

Το αποτέλεσμα της Δευτέρας Παρουσίας του Χριστού θα είναι ένδοξο. Οι ευλογίες που θα διανεμηθούν μέσω της διοίκησης της βασιλείας του θα είναι πολύ πρακτικές. Με βάση τη μαρτυρία όλων των αγίων προφητών του Θεού που είχαν προείπει τους καιρούς της αποκατάστασης, αυτές οι ευλογίες θα είναι: φώτιση σχετικά με τον αληθινό Θεό και το σχέδιό Του· τέλος σε όλες τις αμέτρητες δεισιδαιμονικές πεποιθήσεις που μαστίζουν έναν σαστισμένο κόσμο από την εποχή της

Εδέμ· ελευθερία από ασθένειες κάθε είδους· απελευθέρωση από τον Αδαμικό θάνατο· τέλος στους πολέμους· και οικονομική ασφάλεια για όλους.

Όλα αυτά τα πολύ πρακτικά και ικανοποιητικά καλά πράγματα της Μεσσιανικής βασιλείας δεν θα παραχωρηθούν άνευ όρων. Ο Απόστολος Πέτρος είναι πολύ προσεκτικός στο να μας υπενθυμίζει, όταν μας λέει για τους καιρούς της αποκατάστασης, «και πάσα ψυχή, ήτις δεν ακούση του προφήτου εκείνου» και συνεχίσει να αμαρτάνει εκούσια αφού αποκτήσει γνώση για τη δικαιοσύνη, θα εκκοπεί από του λαού. —Πράξεις 3:23

Ο Θεός έδωσε στον Αδάμ και την Εύα την κυριαρχία πάνω στη γη και στα πράγματα της γης. Οι υπάκουοι εκείνης της μελλοντικής ημέρας, η οποία πιστεύουμε ότι θα περιλαμβάνει τη συντριπτική πλειοψηφία της ανθρωπότητας, θα έχουν την αρχική κυριαρχία αποκατεστημένη σε αυτούς. Έτσι, για άλλη μια φορά, έχουμε τη σκέψη περί αποκαταστάσεως, της αποκατάστασης του παραδείσου, σε παγκόσμιο επίπεδο σε έκταση και αποτέλεσμα. Τι ένδοξη ελπίδα είναι αυτή για τον φτωχό, άρρωστο από την αμαρτία και ετοιμοθάνατο κόσμο. Είναι πρακτικά αδύνατο για εμάς τώρα να οραματιστούμε τις αλλαγές που θα συμβούν στη γη ως αποτέλεσμα της έναρξης του θείου προγράμματος αποκατάστασης.

Σκεφτείτε τις αλλαγές που θα επιφέρει η καταστροφή της ασθένειας και του θανάτου. Σκεφτείτε άλλες αλλαγές που οφείλονται στο γεγονός ότι δεν θα υπάρχει πια πόλεμος. Οραματιστείτε τα αποτελέσματα που θα προκύψουν όταν οι άνθρωποι μάθουν να γνωρίζουν και να αγαπούν και να υπηρετούν ειλικρινά τον αληθινό Θεό. Σκεφτείτε τι θα σημαίνει όταν η αγάπη αντικαταστήσει τον εγωισμό ως η κινητήρια αρχή πίσω από κάθε ανθρώπινη δραστηριότητα.

Σκεφτείτε, επίσης, την αλλαγή της άποψης όταν οι άνθρωποι δεν θα χρειάζεται να σκέφτονται και να σχεδιάζουν για τον θάνατο. Οραματιστείτε μια αιωνιότητα χαράς να απλώνεται μπροστά τους αντί για μια σύντομη, ταραχώδη ύπαρξη που αποτελείται, στην καλύτερη περίπτωση, μόνο από ένα μικρό μέρος ευτυχίας, και τα υπόλοιπα, από απογοήτευση και λύπη. Για να το θέσω με τα λόγια ενός από τους εμπνευσμένους και άγιους προφήτες του Θεού, σκεφτείτε την εποχή που «θέλει εξαλείψει ο Θεός παν δάκρυον από των οφθαλμών αυτών, και ο θάνατος δεν θέλει υπάρχει πλέον, ούτε πένθος ούτε κραυγή ούτε πόνος δεν θέλουσιν υπάρχει πλέον· διότι τα πρώτα παρήλθον.» —Αποκ. 21:4

Ενώ αυτό μπορεί να μας φαίνεται αδύνατο, ίσως επειδή δεν έχουμε ξαναδεί κάτι παρόμοιο, τίποτα τέτοιο δεν είναι αδύνατο για τον Θεό. Η ίδια η ζωή μας φαίνεται αδύνατη. Δηλαδή, δεν καταλαβαίνουμε πλήρως τι είναι η ζωή. Ποιος είναι αρκετά σοφός για να μας πει τη φιλοσοφία ενός καρδιακού παλμού; Κι όμως, ο Θεός, ο Δημιουργός, δημιούργησε την καρδιά και τον καρδιακό παλμό, και ο ίδιος Θεός είναι άφθονα ικανός να αποκαταστήσει στα δισεκατομμύρια των ανθρώπων τον καρδιακό παλμό που κάποτε πάλλονταν ασταμάτητα με μια δόση ζωής, αλλά υπέκυψε τελικά στη φθορά του θανάτου, επειδή η δικαιοσύνη του Θεού είχε ορίσει ότι κανένα ατελές ανθρώπινο πλάσμα δεν μπορούσε να συνεχίσει να ζει.

Αυτή η ένδοξη «αποκατάσταση πάντων» πρόκειται να επιτευχθεί από τη Μεσσιανική βασιλεία, η οποία σύντομα θα εγκαθιδρυθεί. Ας συνεχίσουμε να προσευχόμαστε για εκείνη την ημέρα, όπως μας δίδαξε ο Ιησούς: «Ελθέτω η βασιλεία σου· γεννηθήτω το θέλημά σου ως εν ουρανῷ, και επί της γης». —Μαθ. 6:10 ■

Ο νεαρός Ιησούς στον Ναό

*Εδάφιο κλειδί: «Και είπε προς αυτούς· Διά τι με εξητείτε; δεν ηξεύρετε ότι πρέπει να ήμαι εις τα του Πατρός μου;»
— Λουκάς 2:49*

*Επιλεγμένα εδάφια:
Λουκάς 2:41-52*

ΟΤΑΝ Ο ΙΗΣΟΥΣ ΗΤΑΝ δώδεκα ετών, πήγε με τους γονείς του, τη Μαρία και τον Ιωσήφ, στην Ιερουσαλήμ για να γιορτάσουν τη «Γιορτή του Πάσχα», που ονομάζεται επίσης γιορτή των αζύμων. (Λουκάς 2:41,42) Αυτή ήταν μια απαίτηση σύμφωνα με τους Ιουδαϊκούς Νόμους. «Τρίς του ενιαυτού θέλει

εμφανίζεσθαι παν αρσενικόν σου ενώπιον Κυρίου του Θεού σου, εν τω τόπω όντινα εκλέξη· εν τη εορτή των αζύμων, και εν τη εορτή των εβδομάδων, και εν τη εορτή της σκηνοπηγίας· και δεν θέλουσιν εμφανίζεσθαι ενώπιον του Κυρίου κενοί.» (Δευτ. 16:16) Η Μαρία και ο Ιωσήφ, όντες δικαίας καρδιάς, γνώριζαν τη σημασία της τήρησης των νόμων του Θεού όσο το δυνατόν καλύτερα, και έτσι έκαναν αυτό το ετήσιο ταξίδι από τη Ναζαρέτ στην Ιερουσαλήμ, μια απόσταση περίπου εξήντα μιλίων.

Όταν «τελείωσε η γιορτή», η Μαρία και ο Ιωσήφ ξεκίνησαν το ταξίδι της επιστροφής στο σπίτι τους στη Ναζαρέτ, μαζί με τους συγγενείς και τους φίλους τους. Ο μικρός Ιησούς έμεινε πίσω στην Ιερουσαλήμ, και επειδή τόσοι πολλοί ταξίδευαν μαζί πίσω στη Ναζαρέτ, η Μαρία και ο Ιωσήφ δεν κατάλαβαν ότι έλειπε από την ομάδα

μέχρι που ολοκλήρωσαν ένα ταξίδι ολόκληρης ημέρας. Έψαξαν ανάμεσα σε όλη την ομάδα και «μη ευρόντες αυτόν, υπέστρεψαν εις Ιερουσαλήμ ζητούντες αυτόν», κάτι που απαιτούσε επίσης ένα ταξίδι μιας ημέρας. — Λουκάς 2:43-45

Αφού έφτασαν στην Ιερουσαλήμ, έψαχναν τον Ιησού όλη μέρα, χωρίς επιτυχία. Αυτή ήταν η τρίτη μέρα που ο Ιησούς έλειπε από την οικογένειά του. Τελικά, «και μετά τρεις ημέρας εύρον αυτόν εν τω ιερώ καθήμενον εν μέσω των διδασκάλων και ακούοντα αυτούς και ερωτώντα αυτούς. Εξίσταντο δε πάντες οι ακούοντες αυτόν διά την σύνεσιν και τας αποκρίσεις αυτού». — εδάφια 46, 47

Η Μαρία, αν και ευγνώμων και ανακουφισμένη που ο γιος της βρέθηκε ασφαλής και καλά στην υγεία, του είπε: «Τέκνον, διά τι έπραξας εις ημάς ούτως; ιδού, ο πατήρ σου και εγώ καταλυπούμενοι σε εξητούμεν.» (εδ. 48) Αυτή ήταν μια φυσική και λογική αντίδραση από έναν ανήσυχο γονέα, ειδικά αν σκεφτεί κανείς ότι ο Ιησούς ήταν μόνο δώδεκα ετών.

Η απάντηση του Ιησού, που καταγράφεται στο εδάφιο-κλειδί μας, ήταν αρκετά εκπληκτική. Στην ουσία, υπενθύμισε στη μητέρα του ότι ο Ναός στην Ιερουσαλήμ είναι το πρώτο μέρος που θα έπρεπε να σκεφτούν να τον ψάξουν. Η Μαρία είχε ενημερωθεί από έναν άγγελο, ακόμη και πριν από τη γέννηση του Ιησού, ότι επρόκειτο να είναι «ο Υιός του Θεού» και ότι «η βασιλεία του δεν θα έχει τέλος». (Λουκάς 1:31-35) Επομένως, θα έπρεπε να είχε συνειδητοποιήσει ότι από πολύ μικρή ηλικία, ο Ιησούς θα είχε μεγάλη επιθυμία να μάθει όσο το δυνατόν περισσότερα για το σχέδιο του Θεού, τις ευθύνες του ως Ιουδαίος που γεννήθηκε κάτω από τον Νόμο και ποιο ήταν το θέλημα του Θεού για αυτόν. Πόσο κατάλληλο ήταν για τον μικρό της γιο να κάθεται στα πόδια των δασκάλων στον Ναό, απορροφώντας τον πλούτο των

πληροφοριών που παρείχαν.

Ο Ιησούς συνειδητοποίησε ότι, αν και ήταν σημαντικό γι' αυτόν να αποκτήσει όσο το δυνατόν περισσότερη γνώση και κατανόηση των σχεδίων και των σκοπών του Θεού σε νεαρή ηλικία, ήταν σωστό να υποτάσσεται στους γονείς του μέχρι να ενηλικιωθεί. Έτσι, η περιγραφή αναφέρει: «Και κατέβη μετ' αυτών και ήλθεν εις Ναζαρέτ, και ήτο υποτασσόμενος εις αυτούς. Η δε μήτηρ αυτού εφύλαττε πάντας τους λόγους τούτους εν τη καρδιά αυτής. Και ο Ιησούς προέκοπτεν εις σοφίαν και ηλικίαν και χάριν παρά Θεώ και ανθρώποις.» —Λουκάς 2:51,52. ■

Image©Erica Guilane-Nachez-stock.adobe.com

Ο Κύριος του Σαββάτου

Εδάφια κλειδιά: «*Διότι ο Υιός του ανθρώπου είναι κύριος και του σαββάτου.*»
— *Ματθαίος 12:8*

Επιλεγμένα εδάφια:
Ματθαίος 12:1-8

Η ΤΕΤΑΡΤΗ ΕΝΤΟΛΗ
που έδωσε ο Θεός στον Ισραήλ μέσω του Μωυσή αναφέρει: «*Ενθυμού την ημέραν του σαββάτου, διά να αγιάζης αυτήν...μη κάμης εν ταύτη ουδέν έργον.*» (Εξοδος 20:8-11) Η εβραϊκή λέξη «Σάββατο» σημαίνει «να

αναπαύεσαι». Οι Δέκα Εντολές ήταν η βάση της Διαθήκης του Νόμου, υποχρεωτική για κάθε Εβραίο.

Ωστόσο, κατά τη διάρκεια της διακονίας του Ιησού, πολλοί θρησκευτικοί ηγέτες έγιναν τυπικοί, προσθέτοντας παράλογους, ανθρωπογενείς περιορισμούς στις εντολές που είχε δώσει ο Θεός, αντί να διδάσκουν το πραγματικό νόημα και τις αρχές για κάθε μία από τις οδηγίες του Θεού. Ο Ιησούς το επέπληξε αυτό και, αναφερόμενος στους θρησκευτικούς ηγέτες, είπε: «*Διότι δένουσι φορτία βαρέα και δυσβάστακτα και επιθέτουσιν επί τους ώμους των ανθρώπων.*» —*Ματθ. 23:1-4*

Ένα παράδειγμα αυτού καταγράφηκε στο μάθημά μας, όταν οι Φαρισαίοι κατηγορήσαν τους μαθητές του Κυρίου οι οποίοι, όταν περνούσαν μέσα από ένα χωράφι με σιτάρι το Σάββατο, έτριψαν μερικά σιτηρά στα χέρια τους και τα έφαγαν επειδή πεινούσαν. (Ματθ. 12:1) Οι Φαρισαίοι το ερμήνευσαν αυτό ως παραβίαση του

Σαββάτου. Ο Ιησούς δήλωσε ότι δεν παρέβησαν την εντολή του Σαββάτου, λέγοντας: «Το σάββατον έγεινε διά τον άνθρωπον, ουχί ο άνθρωπος διά το σάββατον.» (Μάρκος 2:27) Στη συνέχεια ανέφερε τι είχε κάνει ο Δαβίδ. Σε μια κατάσταση έκτακτης ανάγκης, ο Δαβίδ ζήτησε για αυτόν και τους άντρες του, μερικούς από τους άρτους της πρόθεσης που αφαιρέθηκαν την ημέρα του Σαββάτου από το τραπέζι στη Σκηνή του Μαρτυρίου, τους οποίους επιτρεπόταν να τρώνε μόνο οι Εβραίοι ιερείς. Δεν ήταν ένοχοι ενώπιον του Θεού περί τούτου. —Ματθ. 12:3,4· Α΄ Σαμ. 21:1-6· Λευιτ. 24:5-9

Στη συνέχεια, ο Ιησούς επιβεβαίωσε στους Φαρισαίους την εξουσία του να ερμηνεύει τον Νόμο, λέγοντας ότι «εδώ είναι κάποιος μεγαλύτερος από τον ναό». (Ματθ. 12:6) Ως ο μονογενής γιος του, ο Ιησούς ήταν ο εκπρόσωπος του Θεού και ως εκ τούτου, ο κατάλληλος δάσκαλος για να παρουσιάσει την πραγματική σημασία του Νόμου στους Ιουδαίους, συμπεριλαμβανομένης της σημασίας και των αρχών σχετικά με το Σάββατο. (Ιωάννης 12:49,50· 14:10· 17:8) Ο Κύριός μας επεσήμανε: «Εάν όμως γνωρίζετε τι είναι Έλεον θέλω και ουχί θυσίαν, δεν ηθέλετε καταδικάσει τους αθώους.» (Ματθ. 12:7· Ωσηέ 6:6) Με άλλα λόγια, αν οι Φαρισαίοι είχαν δώσει προσοχή σε αυτό, οι σκέψεις τους θα ήταν πιο ελεήμονες, σύμφωνα με τις αρχές του Θεού, και αυτό θα τους εμπόδιζε να καταδικάσουν τους μαθητές του, οι οποίοι δεν ήταν ένοχοι οποιασδήποτε παραβίασης της εντολής του Σαββάτου.

Πολλές από τις θαυματουργές θεραπείες του Ιησού κατά τη διάρκεια της επίγειας διακονίας του έγιναν την ημέρα του Σαββάτου. (Μάρκος 1:21-27· 3:1-6· Λουκάς 13:10-17· 14:1-6· Ιωάννης 5:1-17· 9:1-16) Αυτό προμήνυε το έργο θεραπείας που θα κάνει για τον κόσμο της ανθρωπότητας κατά τη διάρκεια του μεγάλου Σαββάτου, της Μεσσιανικής Εποχής. —Ησ. 35:5,6,10

Ένα προσωπικό μάθημα που μπορούμε να αντλήσουμε από αυτή την περιγραφή είναι το εξής: η κριτική ή η αναζήτηση σφαλμάτων υποδηλώνει έλλειψη ελέους, έλλειψη αγάπης. Έχουμε το πνεύμα της αγάπης που «δεν σκέφτεται το κακό», δεν είναι καχύποπτο για το κακό, δεν αναζητά λάθη στους άλλους και δεν τους αποδίδει κακά κίνητρα; (Α΄ Κορινθίους 13:5) Κάποιος κάποτε σοφά παρατήρησε: «Τα λάθη είναι παχιά όπου η αγάπη είναι λεπτή». Ο Παύλος έγραψε: «Η αγάπη είναι η εκπλήρωση του Νόμου». (Ρωμ. 13:8,10) Η κατοχή της αγάπης υποδηλώνεται με το να έχουμε έλεος προς φίλους, αδελφούς, την ανθρωπότητα, ακόμη και προς τους εχθρούς μας. Ας δώσουμε προσοχή σε αυτό το σημαντικό μάθημα από τον Κύριό μας Ιησού και ας προσπαθήσουμε να το εφαρμόζουμε καθημερινά στη ζωή μας. ■

Μάθημα Τρία

Ο καθαρισμός του Ναού

Εδάφια κλειδιά: «Και προς τους πωλούντας τας περιστεράς είπε· Σηκώσατε ταύτα εντεύθεν· μη κάμνετε τον οίκον του Πατρός μου οίκον εμπορίου.» — Ιωάννης 2:16

Επιλεγμένα εδάφια: Ιωάννης 2:13-22

Ο Ιησούς γεννήθηκε «υπό τον νόμο» και όλοι οι άρρενες Εβραίοι ήταν υποχρεωμένοι να εμφανίζονται ενώπιον του Κυρίου σε τρεις γιορτές κάθε χρόνο. (Γαλ. 4:4· Έξοδος 23:14-17· Δευτ. 16:16) Αυτό το μάθημα βρίσκει τον Ιησού στην

Ιερουσαλήμ κατά την περίοδο της εορτής του Ιουδαϊκού Πάσχα. Ως κάποιος που τηρούσε πιστά τον Νόμο, ο Ιησούς πήγε κατευθείαν στον Ναό, το κέντρο της θρησκευτικής λατρείας του Ισραήλ.

«Και εύρεν εν τω ιερώ, τους πωλούντας βόας και πρόβατα και περιστεράς, και τους αργυραμοιβούς καθημένους.» (Ιωάννης 2:14) Όταν οι Ισραηλίτες έρχονταν στην Ιερουσαλήμ για να τηρήσουν αυτές τις υποχρεωτικές γιορτές, γίνονταν ορισμένες θυσίες και προσφορές. Η αρχική πρόθεση του Νόμου που δόθηκε από τον Θεό ήταν ότι κάθε οικογένεια θα παρείχε τα δικά της ζώα και προσφορές για τέτοιες περιστάσεις. Ωστόσο, οι Ιουδαίοι ηγέτες έβλεπαν αυτές τις περιστάσεις ως ευκαιρίες να ασχοληθούν με την «επιχείρηση» της πώλησης αυτών των πραγμάτων στους ανθρώπους στον Ναό. Αυτό εξάλειψε την ανάγκη οι άνθρωποι να καταβάλλουν προσωπική προσπάθεια να φέρουν ζώα και άλλες προσφορές στο μακρύ ταξίδι προς την Ιερουσαλήμ.

Όταν ο Ιησούς είδε αυτό να συμβαίνει στον Ναό, «ποιήσας μάστιγα εκ σχοινίων, εδίωξε πάντας εκ του ιερού και τα πρόβατα και τους βόας, και τα νομίσματα των αργυραμοιβών έχυσε και τας τραπέζας ανέτρεψε, και προς τους πωλούντας τας περιστεράς είπε· Σηκώσατε ταύτα εντεύθεν· μη κάμνετε τον οίκον του Πατρός μου οίκον εμπορίου». (εδ. 15,16). Ο Ιησούς αντέδρασε έντονα σε αυτή την αμαρτωλή κατάσταση για δύο λόγους. Πρώτον, είδε την απληστία των θρησκευτικών ηγετών, καθώς είχαν κάνει εμπόριο στον Ναό, τον «οίκο του Πατέρα» του, δείχνοντας έλλειψη σεβασμού για τον Ουράνιο Πατέρα μας. Δεύτερον, ο λαός είχε επιτρέψει στον εαυτό του να αποδεχτεί αυτή την έλλειψη σεβασμού για τον οίκο του Θεού.

Βλέποντας την έντονη δράση που ανέλαβε ο Κύριός τους, οι μαθητές του Ιησού «θυμήθηκαν τη Γραφή

που έλεγε: «Ο ζήλος του οίκου σου με κατέφαγεν.» (εδ. 17· Ψαλμός 69:9) Ο «ζήλος» του Ιησού κατευθυνόταν σε δίκαιη αγανάκτηση ενάντια στην υποκρισία που είδε στον Ναό των Ιουδαίων, όπου αναμειγνύονταν οι δουλειές με τη λατρεία του Θεού.

Ο Θεός είχε δώσει εντολή στους Ισραηλίτες, μέσω του δούλου του Μωυσή: «Και τώρα, Ισραήλ, τι ζητεί Κύριος ο Θεός σου παρά σου, ειμή να φοβήσαι Κύριον τον Θεόν σου, να περιπατήεις εις πάσας τας οδούς αυτού και να αγαπάς αυτόν, και να λατρεύεις Κύριον τον Θεόν σου εξ όλης της καρδιάς σου και εξ όλης της ψυχής σου» και «το αγιαστήριόν μου θέλετε σέβεσθαι». (Δευτ. 10:12· Λευιτ. 19:30) Ωστόσο, γενικά, το έθνος του Ισραήλ δεν είχε πλήρη σεβασμό για τον Κύριο. Κατά τη διάρκεια της επίγειας διακονίας του Ιησού, ρωτήθηκε: «Ποια είναι η μεγαλύτερη εντολή στον Νόμο;» Απάντησε: «Αγάπα Κύριο τον Θεό σου με όλη σου την καρδιά και με όλη σου την ψυχή και με όλη σου τη διάνοια». —Μαθ. 22:36,37

Ο Απόστολος Παύλος εξήγησε ότι ο Ιησούς και η εκκλησία του «είναι ο ναός του Θεού». (Α΄ Κορινθίους 3:16) Όταν ο λαός του Κυρίου συναθροίζεται, τέτοιες συγκεντρώσεις θα πρέπει να θεωρούνται άγιες συνάξεις. Επομένως, οι συζητήσεις μας θα πρέπει να οικοδομούν ο ένας τον άλλον σε πνευματικό επίπεδο. Ο προφήτης Μαλαχίας έγραψε: «Τότε οι φοβούμενοι τον Κύριον ελάλουν προς αλλήλους· και ο Κύριος προσείχε και ήκουε και εγράφη βιβλίον ενθυμήσεως ενώπιον αυτού περί των φοβουμένων τον Κύριον και των ευλαβουμένων το όνομα αυτού.» —Μαλαχίας 3:16 ■

Ο Ιησούς προλέγει την καταστροφή του Ναού

*Εδάφια κλειδιά: «Ο δε Ιησούς είπε προς αυτούς· Δεν βλέπετε πάντα ταύτα; αληθώς σας λέγω, δεν θέλει αφεθή εδώ λίθος επί λίθον, όστις δεν θέλει κατακρημνισθή.»
Ματθαίος 24:2*

*Επιλεγμένα εδάφια:
Ματθαίος 24:1-14*

ΑΦΟΥ Ο ΙΗΣΟΥΣ ανήγγειλε στα πλήθη και στους μαθητές του τα «ουαί» που θα έρχονταν πάνω στους γραμματείς και τους Φαρισαίους, κατέληξε με μια δήλωση προς το ιουδαϊκό έθνος: «Αφίνεται εις εσάς ο οίκός σας έρημος». (Ματθ. 23:1-38) Κατόπιν, καθώς έφευγαν από τον Ναό, οι μαθητές

του «πλησίασαν αυτόν για να επιστήσουν την προσοχή του στα οικοδομήματά του». —Ματθ. 24:1

Όταν η ομάδα έφτασε στο Όρος των Ελαιών, οι μαθητές έθεσαν στον Ιησού τρία ερωτήματα: «Πες μας, είπαν, πότε θα γίνει αυτό; και ποιο θα είναι το σημάδι της παρουσίας σου και του τέλους του αιώνα;» (Ματθ. 24:3· Μάρκος 13:1-4) Η απάντηση του Ιησού ξεκίνησε με μια προειδοποίηση: «Βλέπετε μη σας πλανήση τις.» Αυτό υπονοούσε ότι διάφορες απάτες, τόσο από άτομα όσο και από θρησκευτικά ιδρύματα και δόγματα, θα προέκυπταν καθ' όλη τη διάρκεια της επόμενης εποχής, οι οποίες θα «πλανούσαν πολλούς». —Ματθ. 24:4,5

Στη συνέχεια, ο Ιησούς εξήγησε ότι «το τέλος»

της χριστιανικής εποχής δεν θα συνέβαινε αμέσως, αλλά ότι πολλά άλλα γεγονότα, όπως «πόλεμοι και φήμες πολέμων», καθώς και «πείνες και σεισμοί σε διάφορα μέρη», θα συνέβαιναν πριν από την εγκαθίδρυση της βασιλείας του στη γη. (εδ. 6-8) Ο Ιησούς προειδοποίησε περαιτέρω ότι επειδή πίστευαν σε αυτόν, πολλούς από τους ακόλουθούς του θα «παραδώσουν σε βασανιστήρια και θα τους σκοτώσουν» και θα «τους μισούν». Πρόσθεσε ότι πολλοί «θα αποστατήσουν, θα καταδώσουν ο ένας τον άλλο και θα μισούν ο ένας τον άλλο». —εδ. 9,10

Αυτό συνέβη, ειδικά από τον 12ο έως τον 15ο αιώνα. Κατά τη διάρκεια των Ιερών Εξετάσεων που έλαβαν χώρα σε όλη την Ευρώπη, χιλιάδες ακόλουθοι του Κυρίου διώχθηκαν, βασανίστηκαν και θανατώθηκαν βίαια. Γι' αυτό, ο Ιησούς είπε αυτά τα λόγια για να προειδοποιήσει και να ενισχύσει τους ακόλουθούς του που θα υπέφεραν από αυτό, ώστε όταν θα συνέβαιναν τέτοιοι διωγμοί, να μην τους θεωρήσουν παράξενους. (Αποκ. 2:8-10) Ο Ιησούς προειδοποίησε επίσης ότι «πολλοί ψευδοπροφήτες [δάσκαλοι] θα εμφανιστούν και θα πλανήσουν πολλούς ανθρώπους». (Ματθ. 24:11) Πράγματι, εμφανίστηκαν ισχυρά και δημοφιλή ψευδοθρησκευτικά συστήματα, που διδάσκουν ψευδείς διδασκαλίες που ατιμάζουν τον Θεό. —Α' Τιμ. 4:1-3· Αποκ. 2:12-15,18-26

Ο Ιησούς συνέχισε, λέγοντας: «και επειδή θέλει πληθυνθή η ανομία, η αγάπη των πολλών θέλει ψυχρανθή.» (Ματθ. 24:12) Με βάση αυτά τα λόγια, ο Παύλος έγραψε: «ότι εν ταις εσχάταις ημέραις θέλουσιν ελθεί καιροί κακοί», επειδή οι άνθρωποι θα είναι «φίλαντοι, φιλάργυροι, αλαζόνες, υπερήφανοι, βλάσφημοι, απειθείς εις τους γονείς, αχάριστοι, ανόσιοι, άσπλαγχοι, αδιάλλακτοι, συκοφάνται, ακρατείς,

ανήμεροι, αφιλάγαθοι, προδόται, προπετείς, τετυφωμένοι, φιλήδονοι μάλλον παρά φιλόθεοι, έχοντες μεν μορφήν ευσεβείας, ηρνημένοι δε την δύναμιν αυτής.» —Β΄ Τιμ. 3:1-7

Η νοθεσία που δόθηκε στην εκκλησία της Λαοδίκειας, το έβδομο και τελευταίο στάδιο της εκκλησίας κατά την παρούσα Ευαγγελική Εποχή, υπογραμμίζει τις συνθήκες που μας περιβάλλουν στην παρούσα εποχή, καθώς και παρέχει συμβουλές για το τι πρέπει να κάνουμε. (Αποκ. 3:14-21) Αυτή είναι μια δοκιμασία που επιτρέπεται σε κάθε έναν από τους μαθητές του Κυρίου, είτε απλώς να «συμβαδίσει» με το κοσμικό πνεύμα και τα πρότυπα, είτε να αγωνιστεί να ακολουθήσει τις αρχές του Θεού. Ο Ιησούς ενθάρρυνε τους ακόλουθούς του, λέγοντας: «Ο δε υπομείνας έως τέλους, ούτος θέλει σωθή.» (Ματθ. 24:13) Πρέπει να επιμείνουμε και να «πάρουμε θάρρος», παρά τις θλίψεις, συνειδητοποιώντας ότι το τέλος αυτής της περιόδου δοκιμασίας είναι κοντά. (Ιωάννης 16:33) Η βασιλεία του Χριστού σύντομα θα εδραιωθεί σε όλη τη γη και θα φέρει «μεγάλη χαρά, η οποία θα είναι για όλους τους ανθρώπους». —Λουκάς 2:10 ■

* * *

Τα παιδιά της Επαγγελίας

*«Εξάπαντος θέλω επιστρέψει προς σε κατά τον αυτόν
τούτον καιρόν του έτους· και ιδού, Σάρρα η γυνή σου
θέλει έχει υιόν.»
— Γένεση 18:10 —*

ΠΟΛΛΑ χρόνια αφότου ο Θεός τον κάλεσε να φύγει από τη γη της Ουρ, ο Αβραάμ έλαβε θεϊκή εντολή να πάει με τον γιο του Ισαάκ στη γη Μοριά. Ο Θεός είπe: «Λάβε τώρα τον υιόν σου τον μονογενή, τον οποίον ηγάπησας, τον Ισαάκ, και ύπαγε εις τον τόπον Μοριά, και πρόσφερε αυτόν εκεί εις ολοκαύτωμα, επί ενός των ορέων, το οποίον θέλω σοι ειπεί.» —Γέν. 22:2

Αφού έφτασε στη Μοριά, ο Αβραάμ ετοιμάστηκε να προσφέρει τον αγαπημένο του γιο ως θυσία ως μαρτυρία της μεγάλης αγάπης του για τον Θεό. Ωστόσο, την κρίσιμη στιγμή, το χέρι του Αβραάμ σταμάτησε από έναν άγγελο από το να θυσιάσει τον Ισαάκ. (εδ. 11,12) Μιλώντας εκ μέρους του Θεού, ο άγγελος είπe: «Ωμοσα εις εμαυτόν, λέγει Κύριος, ότι, επειδή έπραξας το πράγμα τούτο και δεν ελυπήθης τον υιόν σου, τον μονογενή σου, ότι ευλογών θέλω σε ευλογήσει, και πληθύνων θέλω πληθύνει το σπέρμα σου ως τα άστρα του ουρανού και ως την άμμον την παρά το χείλος της θαλάσσης· και το σπέρμα σου θέλει κυριεύσει τας πύλας των εχθρών αυτού· και εν τω σπέρματί σου θέλουσιν ευλογηθή πάντα τα έθνη της γής· διότι υπήκουσας εις την φωνήν μου.» —εδ. 16-18

ΟΧΙ ΜΕΣΩ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ

Αργότερα, οι Ισραηλίτες κατάλαβαν τη μοναδική εθνική τους θέση σύμφωνα με τη Διαθήκη του Νόμου που θεσπίστηκε από τον Θεό μέσω του Μωυσή στο Όρος Σινά. Επιβεβαιώθηκε ότι ήταν το υποσχεμένο σπέρμα και, ως φυσικοί απόγονοι του Αβραάμ, ήταν οι μόνοι κληρονόμοι όλων όσων του υποσχέθηκε ο Θεός. (Εξοδος 6:2-8) Ωστόσο, ο Απόστολος Παύλος εξηγεί: «13 Επειδή η επαγγελία προς τον Αβραάμ ή προς το σπέρμα αυτού, ότι έμελλε να ήναι κληρονόμος του κόσμου, δεν έγεινε διά του νόμου, αλλά διά της δικαιοσύνης της εκ πίστεως. 14 Διότι εάν ήναι κληρονόμοι οι εκ του νόμου, η πίστις εματαιώθη και κατηργήθη η επαγγελία· 15 επειδή ο νόμος επιφέρει οργήν· διότι όπου δεν υπάρχει νόμος, ουδέ παράβασις υπάρχει. 16 Διά τούτο εκ πίστεως η κληρονομία, διά να ήναι κατά χάριν, ώστε η επαγγελία να ήναι βεβαία εις άπαν το σπέρμα, ουχί μόνον το εκ του νόμου, αλλά και το εκ της πίστεως του Αβραάμ, όστις είναι πατήρ πάντων ημών.» —Ρωμ. 4:13-16

ΤΟ ΥΠΕΣΧΕΜΕΝΟ ΣΠΕΡΜΑ

Στα προηγούμενα εδάφια, ο Παύλος επισημαίνει ότι το θεμέλιο των υποσχέσεων του Θεού για ένα σπέρμα δεν στηρίζεται στον Νόμο του Μωυσή αλλά στην πίστη του Αβραάμ. Ο απόστολος διδάσκει περαιτέρω: «6 Αλλά δεν είναι δυνατόν ότι εξέπεσεν ο λόγος του Θεού. Διότι πάντες οι εκ του Ισραήλ δεν είναι ούτοι Ισραήλ, 7 ουδέ διότι είναι σπέρμα του Αβραάμ, διά τούτο είναι πάντες τέκνα, αλλ' Εν τω Ισαάκ θέλει κληθή εις σε σπέρμα. 8 Τουτέστι, τα τέκνα της σαρκός ταύτα δεν είναι τέκνα Θεού, αλλά τα τέκνα της επαγγελίας λογίζονται διά σπέρμα. 9 Διότι ο λόγος της επαγγελίας είναι ούτος· Κατά τον καιρόν τούτον θέλω ελθεί και η Σάρρα θέλει έχει υιόν. 10 Και ουχί μόνον τούτο, αλλά και η Ρεβέκκα, ότε

συνέλαβε δύο εξ ενός ανδρός, Ισαάκ του πατρός ημών.»
—Ρωμ. 9:6-10

Το υπεσχεμένο σπέρμα που θα ευλογήσει όλες τις οικογένειες της γης δεν είναι ο φυσικός Ισαάκ, διότι χρησιμεύει μόνο ως εικόνα ενός μεγαλύτερου πνευματικού Ισαάκ. Το αληθινό σπέρμα -ο πνευματικός Ισαάκ— θα αποτελείται τόσο από Εβραίους όσο και από Εθνικούς. Κατά τη διάρκεια της παρούσας Ευαγγελικής Εποχής, αυτό το πνευματικό σπέρμα γεννιέται με έναν νέο και ιδιαίτερο τρόπο, παρόμοιο με αυτόν με τον οποίο γεννήθηκε ο φυσικός Ισαάκ μέσω μιας συγκεκριμένης υπόσχεσης του Θεού.

Η ΥΠΟΣΧΕΣΗ ΣΤΗ ΜΑΜΒΡΗ

Η υπόσχεση στον Αβραάμ δόθηκε στη Μαμβρή και έχει καταγραφεί για εμάς: «Και εφάνη εις αυτόν ο Κύριος εις τας δρυς Μαμβρή, ενώ εκάθητο εν τη θύρα της σκηνης εις το καύμα της ημέρας. Και υψώσας τους οφθαλμούς αυτού, είδε· και ιδού, τρεις άνδρες ιστάμενοι έμπροσθεν αυτού· και ως είδεν, έδραμεν εις προϋπάντησιν αυτών από της θύρας της σκηνης, και προσεκύνησεν έως εδάφους.» Συνεχίζοντας, ένας από τους άνδρες είπε: «Που είναι Σάρρα η γυνή σου; Ο δε είπεν, Ιδού, εν τη σκηνή. Και είπεν, Εξάπαντος θέλω επιστρέψει προς σε κατά τον αυτόν τούτον καιρόν του έτους· και ιδού, Σάρρα η γυνή σου θέλει έχει υιόν. Η δε Σάρρα ήκουσεν εν τη θύρα της σκηνης ήτις ήτο όπισθεν αυτού.» «Η γυναίκα σου θα έχει έναν γιο. Και η Σάρα το άκουσε αυτό στην πόρτα της σκηνης, που ήταν πίσω του. Ο Αβραάμ και η Σάρα ήταν γέροντες και προχωρημένοι στην ηλικία· και έπαψε να είναι στη Σάρρα το γυναικείο είδος». «Και είπεν ο Θεός, Ναι η γυνή σου Σάρρα θέλει γεννήσει υιόν εις σε, και θέλεις καλέσει το όνομα αυτού Ισαάκ.» —Γέν. 18:1,2,9-11, 17:19

Ο Παύλος διακηρύσσει ότι το θαύμα και η υπόσχεση σχετικά με τη γέννηση του Ισαάκ ακυρώνουν έτσι την αξίωση των Ισραηλιτών για αποκλειστικό δικαίωμα στο υπεχεμένο σπέρμα του Αβραάμ. Ούτε η υπόσχεση στον Αβραάμ και τη Σάρρα, ούτε το παιδί που γέννησε στη συνέχεια, ήταν προϊόντα του Νόμου, αλλά ήταν προϊόντα της πίστης τους στη δύναμη του Θεού. Στην επιστολή του προς τους Εβραίους αδελφούς, ο απόστολος τονίζει ότι ο Αβραάμ, η Σάρρα και ο Ισαάκ δήλωσαν ότι η σωτηρία όλης της ανθρωπότητας πρέπει να επιτευχθεί μόνο μέσω του ζωτικού στοιχείου της πίστης. Είπε: «8 Διά πίστεως υπήκουσεν ο Αβραάμ, ότε εκαλείτο να εξέλθη εις τον τόπον τον οποίον έμελλε να λάβη εις κληρονομίαν, και εξήλθε μη εξεύρων που υπάγει. 9 Διά πίστεως παρώκησεν εις την γην της επαγγελίας ως ξένην, κατοικήσας εν σκηναίς μετά Ισαάκ και Ιακώβ των συγκληρονόμων της αυτής επαγγελίας· 10 διότι περιέμενε την πόλιν την έχουσαν τα θεμέλια, της οποίας τεχνίτης και δημιουργός είναι ο Θεός. 11 Διά πίστεως και αυτή η Σάρρα έλαβε δύναμιν εις το να συλλάβη σπέρμα και παρά καιρόν ηλικίας εγέννησεν, επειδή εστοχάσθη πιστόν τον υποσχεθέντα.» —Εβρ. 11:8-11

ΣΚΕΦΤΕΙΤΕ ΤΗΝ ΥΠΟΣΧΕΣΗ

Καθώς κήρυττε ο Παύλος το αγνό μήνυμα της πίστης, αντιτάχθηκαν έντονα σε αυτόν Χριστιανοί προσήλυτοι από τον Ιουδαϊσμό, οι οποίοι δίδασκαν υπακοή τόσο στον Χριστό όσο και στον Νόμο του Μωυσή. Αντιδρώντας σε αυτό, ο απόστολος αναφέρεται στην υπόσχεση και το θαύμα που αφορά τη Σάρα και τη γέννηση του Ισαάκ, και ρωτά: «21 Είπατέ μοι οι θέλοντες να ήσθε υπό νόμον· τον νόμον δεν ακούετε; 22 Διότι είναι γεγραμμένον ότι ο Αβραάμ εγέννησε δύο υιούς, ένα εκ της δούλης και ένα εκ της ελευθέρας. 23 Αλλ' ο μεν εκ

της δούλης εγεννήθη κατά σάρκα, ο δε εκ της ελευθέρας διά της επαγγελίας.» —Γαλ. 4:21-23

Ο Παύλος αποκαλύπτει στη συνέχεια τη συμβολική σημασία των συζύγων του Αβραάμ. «24 Τα οποία είναι κατά αλληγορίαν· διότι αυτά είναι αι δύο διαθήκαι, μία μεν από του όρους Σινά, η γεννώσα προς δουλείαν, ήτις είναι η Άγαρ. 25 Διότι το Άγαρ είναι το όρος Σινά εν τη Αραβία, και ταυτίζεται με την σημερινήν Ιερουσαλήμ, είναι δε εις δουλείαν μετά των τέκνων αυτής· 26 η δε άνω Ιερουσαλήμ είναι ελευθέρα, ήτις είναι μήτηρ πάντων ημών. 27 Διότι είναι γεγραμμένον· Ευφράνθητι, στείρα η μη τίκτουσα, έκβαλε φωνήν και βόησον, η μη ωδίνουσα· διότι τα τέκνα της ερήμου είναι πλειότερα παρά τα τέκνα της εκούσης τον άνδρα.» — εδάφια 24-27

ΟΙ ΔΥΟ ΔΙΑΘΗΚΕΣ

Ονομάζοντας την Άγαρ δούλη, και υπαινισσόμενος τη Σάρρα, μια ελεύθερη γυναίκα, ο Παύλος αναφέρεται σε δύο από τις συζύγους του Αβραάμ. Αυτές είναι μορφές ή σύμβολα δύο διαθηκών. Η μία διαθήκη υποδουλώνει μέσω της σάρκας και χαρακτηρίζεται από την Ιερουσαλήμ κυριολεκτικά. Η άλλη διαθήκη απελευθερώνει μέσω του πνεύματος και χαρακτηρίζεται από την πνευματική Ιερουσαλήμ. Ο Παύλος λέει ότι η Άγαρ αντιπροσωπεύει τη Διαθήκη του Νόμου που δεσμεύει όσους βρίσκονται κάτω από αυτήν σε διατάξεις που δεν μπορούν να τηρήσουν. Η Σάρρα, από την άλλη πλευρά, αντιπροσωπεύει μια διαθήκη απελευθέρωσης όπου όλοι όσοι βρίσκονται κάτω από αυτήν είναι ελεύθεροι από τις απαιτήσεις αυτών των διατάξεων. Ο απόστολος αποφεύγει σκόπιμα να αναφέρει την Κετούρα, την τρίτη σύζυγο του Αβραάμ. (Γέν. 25:1,2) Αν και μια τρίτη διαθήκη μπορεί να υπονοείται από την Κετούρα, θα είχε διευρύνει το

επίκεντρο του θέματος του Παύλου πέρα από τα δύο σημεία που θίγει. Πρώτον, η Διαθήκη του Νόμου αντιπροσωπεύει τη δουλεία του Ισραήλ σε ένα πρότυπο που κρατούσε όσους βρίσκονταν κάτω από αυτήν διαρκώς καταδικασμένους. Δεύτερον, υπάρχει μια άλλη διαθήκη που, κατά την παρούσα Ευαγγελική Εποχή, αντιπροσωπεύει την προοπτική για την ελευθερία μέσω του Χριστού από κάθε καταδίκη.

Η ΔΙΑΘΗΚΗ ΤΗΣ ΣΑΡΡΑΣ

Ο Παύλος δήλωσε ότι η διαθήκη που απεικονίζεται από την πιστή Σάρρα «είναι η μητέρα μας». Επομένως, η διαθήκη από την οποία θα γεννηθεί το υπεσχεμένο σπέρμα μπορεί να χαρακτηριστεί σωστά ως Διαθήκη της Σάρρας ή, όπως λέγεται μερικές φορές, το χαρακτηριστικό της Σάρρας της Αβρααμικής Διαθήκης. Από την Πεντηκοστή, τα υποψήφια μέλη της τάξης του υποσχεμένου σπέρματος γεννιούνται με τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος. Ο Παύλος προσδιορίζει αυτή την πνευματική τάξη του Ισαάκ, το σπέρμα της υπόσχεσης, ως αποτελούμενο από τον Χριστό και όλους εκείνους που «ανήκουν» σε αυτόν κατά την παρούσα εποχή. «Προς δε τον Αβραάμ ελαλήθησαν αι επαγγελίαι και προς το σπέρμα αυτού· δεν λέγει, Και προς τα σπέρματα, ως περί πολλών, αλλ' ως περί ενός, Και προς το σπέρμα σου, όστις είναι ο Χριστός... επειδή όσοι εβαπτίσθητε εις Χριστόν, Χριστόν ενεδύθητε... διότι πάντες σεις είσθε εις εν Χριστώ Ιησού· εάν δε ήσθε του Χριστού, άρα είσθε σπέρμα του Αβραάμ και κατά την επαγγελίαν κληρονόμοι.» —Γαλ. 3:16,27-29

Όσοι ακόλουθοι του Χριστού παραμένουν πιστοί, μαζί του, θα αποτελέσουν το αληθινό υπεσχεμένο σπέρμα—τον μεγαλύτερο Ισαάκ—το οποίο θα ευλογήσει «όλες τις φυλές της γης». (Πράξεις 3:25) Αυτοί οι πιστοί

είναι οι άγιοι του Θεού. Γεννιούνται, γαλουχούνται και ολοκληρώνονται μέσα στη μεταφορική μήτρα της Διαθήκης της Σάρρας, η οποία περιγράφεται επίσης ως διαθήκη θυσίας. «Συναθροίσατέ μοι τους οσίους μου, οίτινες έκαμον μετ' εμού συνθήκην επί θυσίας.» — Ψαλμός 50:5

Ο απόστολος υπενθύμισε στους Ιουδαϊστές ότι η Διαθήκη της Σάρρας για τη θυσία είχε προεικονιστικά προειπωθεί αιώνες πριν, και παρόλο που ήταν άγονη για πολύ καιρό, με τον καιρό θα απέφερε μεγαλύτερους καρπούς από τη Διαθήκη του Νόμου στην οποία οι Ιουδαίοι ήταν τόσο ζηλότυπα και εσφαλμένα αφοσιωμένοι. Απευθυνόμενος σε εκείνους που γεννήθηκαν από το Άγιο Πνεύμα του Θεού, ο απόστολος δηλώνει άμεσα το επιχείρημά του, λέγοντας: «Εμείς, αδελφοί, όπως ο Ισαάκ, είμαστε παιδιά της επαγγελίας». (Γαλ. 4:28) Έτσι, ο Παύλος δεν αναφέρεται στην υπόσχεση που δόθηκε στη γη Μοριά (Γένεση 22) που αναφέρεται στον Αβραάμ, αλλά στην επαγγελία που δόθηκε στη γη Μαμβρή (Γένεση 18) που αναφέρεται στη γέννηση του Ισαάκ από τη Σάρρα, ενός παιδιού της επαγγελίας.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΑΠΟΒΛΗΘΗΚΕ

Στην επιστολή του προς Γαλάτες, ο Παύλος συνεχίζει να αντικρούει τη διδασκαλία των Ιουδαιζόντων. Μιλάει για την ιστορία της σύγκρουσης μέσα στην ίδια την οικογένεια του Αβραάμ, όπου το παιδί της σάρκας, ο Ισμαήλ, κατεδίωξε το μικρότερο παιδί, τον Ισαάκ, που γεννήθηκε με τη δύναμη του Θεού. Αυτό είχε ως αποτέλεσμα την εκδίωξη του σαρκικού παιδιού και της μητέρας του, της Άγαρ. Ο απόστολος λέει: «Αλλά καθώς τότε ο κατά σάρκα γεννηθείς εδίωκε τον κατά πνεύμα, ούτω και τώρα. Αλλά τι λέγει η γραφή; Έκβαλε την δούλην και τον υιόν αυτής· διότι δεν θέλει κληρονομήσει

ο υιός της δούλης μετά του υιού της ελευθέρας. Λοιπόν, αδελφοί, δεν είμεθα της δούλης τέκνα, αλλά της ελευθέρας.» —Γαλ. 4:29-31· Γέν. 21:9,10

ΜΙΑ ΞΕΧΩΡΙΣΤΗ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ

Ο Ισαάκ γεννήθηκε κάτω από εξαιρετικές συνθήκες. Ήταν ένα ειδικό δημιούργημα της δύναμης του Θεού στη μήτρα της Σάρας. Ο Παύλος ξεκαθαρίζει ότι το ίδιο πρέπει να συμβεί και με τον πνευματικό Ισαάκ. Αυτή η πνευματική τάξη τόσο των Ιουδαίων όσο και των Εθνικών, με τον Χριστό Ιησού ως κεφαλή, γεννιέται από τη δύναμη του Θεού. (Γαλ. 3:28) Μια σαφώς «νέα κτίση» γαλουχείται και αναπτύσσεται μέσα στην προστατευτική μήτρα της Διαθήκης της Σάρας. (Β΄ Κορινθίους 5:17) Έχοντας αναστηθεί στην πρώτη ανάσταση, πρώτα η κεφαλή, ο Κύριός μας Ιησούς, και έπειτα τα πιστά μέλη του «σώματος» του, το ολοκληρωμένο πνευματικό σπέρμα θα ευλογήσει όλη την ανθρωπότητα κατά τη διάρκεια της Μεσσιανικής βασιλείας του Χριστού. (Α΄ Κορινθίους 12:12,27· Κολ. 1:18· Αποκ. 20:6) Ο Παύλος δηλώνει το θέμα ως εξής: ο Θεός «πάντα υπέταξεν υπό τους πόδας αυτού, και έδωκεν αυτόν κεφαλήν υπεράνω πάντων εις την εκκλησίαν, ήτις είναι το σώμα αυτού, το πλήρωμα του τα πάντα εν πάσι πληρούντος». —Εφεσ. 1:22,23

Ο ΧΡΙΣΤΟΣ

Η μεγαλύτερη τάξη του Ισαάκ πρόκειται να είναι ένα συλλογικό, πνευματικό σπέρμα που αποτελείται όχι μόνο από Εβραίους αλλά και από εκείνους από όλα τα έθνη που έχουν την πίστη του Αβραάμ. Αυτοί οι γεννημένοι από το πνεύμα αδελφοί εν Χριστώ είναι ο υπεσχεμένος καρπός μιας συμβολικής μήτρας—της Διαθήκης της ελευθερίας της Σάρρας. Μέσα σε αυτή τη

συμβολική μήτρα θα γεννηθεί ο Χριστός, κεφαλή και σώμα, για να ευλογήσουν όλες τις οικογένειες της γης με μια «Καινή Διαθήκη». (Ιερ. 31:31-34) Αυτό μπορεί να αντιπροσωπεύεται καλά από την τρίτη σύζυγο του Αβραάμ, την Χετούρα, υποδεικνύοντας μια διαθήκη που θα μεσολαβηθεί μεταξύ όλης της ανθρωπότητας κατά τη διάρκεια των χιλίων ετών της μεσσιανικής βασιλείας. — Εβρ. 12:24

Η Αβρααμική Διαθήκη-«ομπρέλα» παρέχει την υπόσχεση της ευλογίας όλων των εθνών της γης από αυτό το πνευματικό σπέρμα μόλις αυτό γεννηθεί από το χαρακτηριστικό της Διαθήκης της Σάρρας. Όλα όσα αφορούσαν τον Ισαάκ, ως το παιδί της υπόσχεσης, εξαρτώνταν από την πίστη της Σάρρας ότι ήταν δυνατό για τον Θεό να κάνει αυτό που υποσχέθηκε. Ομοίως, ο μεγάλος Ισαάκ (η κεφαλή και το σώμα του Χριστού), που συλλήφθηκε και γεννήθηκε κατά τη διάρκεια της παρούσας χριστιανικής εποχής, θα παραδοθεί μέσω της πίστης προς αιώνιο όφελος όλων. — Εφεσ. 2:6-9· Α΄ Ιωάννου 5:4

«Μακάριος και άγιος, όστις έχει μέρος εις την πρώτην ανάστασιν· επί τούτων ο θάνατος ο δεύτερος δεν έχει εξουσίαν, αλλά θέλουσιν είσθαι ιερείς του Θεού και του Χριστού και θέλουσι βασιλεύσει μετ' αυτού χίλια έτη.» (Αποκ. 20:6) «10 Διότι αυτή είναι η διαθήκη, την οποίαν θέλω κάμει προς τον οίκον του Ισραήλ μετά τας ημέρας εκείνας, λέγει Κύριος· Θέλω δώσει τους νόμους μου εις την διάνοιαν αυτών, και θέλω γράψει αυτούς επί της καρδίας αυτών, και θέλω είσθαι εις αυτούς Θεός, και αυτοί θέλουσιν είσθαι εις εμέ λαός. 11 Και δεν θέλουσι διδάσκει έκαστος τον πλησίον αυτού και έκαστος τον αδελφόν αυτού, λέγων· Γνώρισον τον Κύριον· διότι πάντες θέλουσι με γνωρίζει από μικρού έως μεγάλου αυτών.» — Εβρ. 8:10,11

Image© Marina-stock.adobe.com

Image© bernardojbp-stock.adobe.com